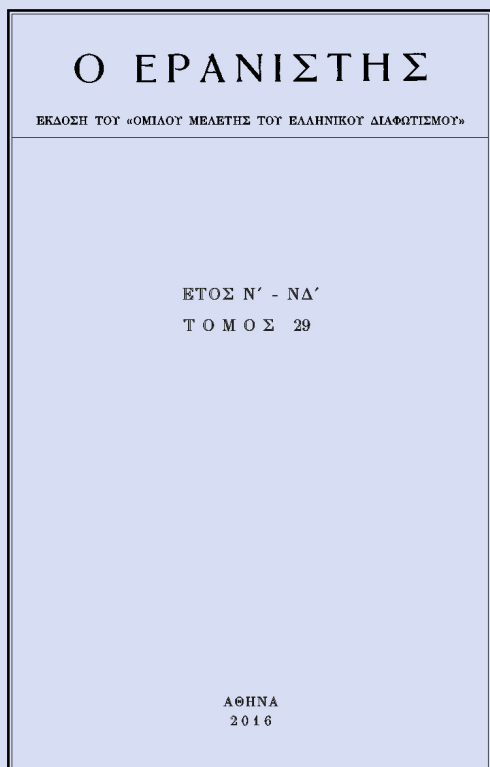

The Gleaner

Vol 29 (2016)

**Αυτόγραφα λογίων διδασκάλων 17ου αιώνος
(Ευγένιου Γιαννούλη και Ιωάννου Κομνηνού)**

Βασίλειος Ι. Τσιότρας

doi: [10.12681/er.21096](https://doi.org/10.12681/er.21096)

Copyright © 2019, Βασίλειος Ι. Τσιότρας

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Τσιότρας Β. Ι. (2019). Αυτόγραφα λογίων διδασκάλων 17ου αιώνος (Ευγένιου Γιαννούλη και Ιωάννου Κομνηνού). *The Gleaner*, 29, 287–293. <https://doi.org/10.12681/er.21096>

ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ ΛΟΓΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ 17^{ου} ΑΙΩΝΟΣ
(ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ)

ΟΣΟ ΠΡΟΧΩΡΕΙ Η ΕΝΔΕΛΕΧΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ των χειρογράφων που παραδίδουν τα αριστοτελικά υπομνήματα, τα λοιπά διδακτικά εγχειρίδια και τις επιστολές του Θεοφίλου Κορυδαλλέως (1574-1646), διαπιστώνεται ότι ορισμένα από αυτά έχουν αντιγραφεί από σημαντικές προσωπικότητες του 17^{ου} αιώνας, ιερωμένους, λογίους και διδασκάλους σε κορυφαία εκπαιδευτήρια του Ελληνισμού της Τουρκοκρατίας. Στην εργασία αυτή περιορίζομαι να αναφερθώ σε δύο ανθρώπους που συνδέονται άμεσα με το διδακτικό έργο του Κορυδαλλέως στην Πατριαρχική Ακαδημία της Κωνσταντινούπολης, τον Ευγένιο Γιαννούλη (τέλη 16^{ου} αι.-1682) και τον Ιωάννη Κομνηνό (1657-1719). Για τους δύο αυτούς λογίους είχαμε έως τώρα ελάχιστες πληροφορίες για ιδιόχειρα κορυδαλλικά χειρόγραφα.

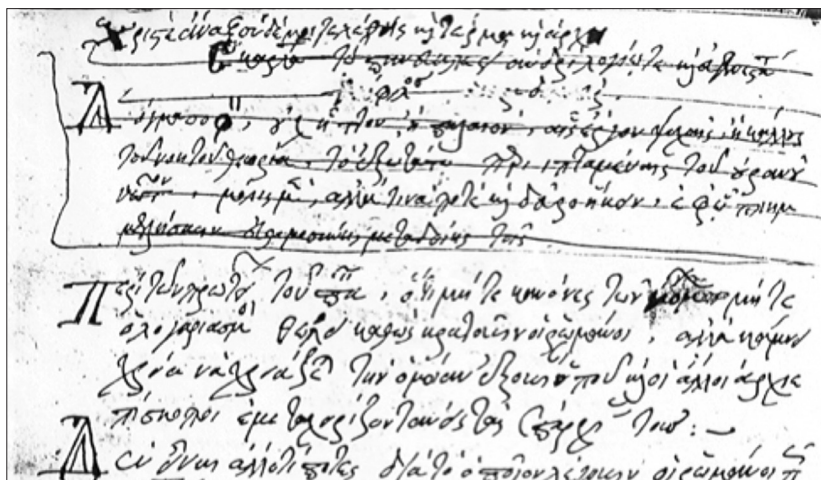
Για τον Γιαννούλη, γνωρίζουμε από τον Αναστάσιο Γόρδιο, *Βίος Εὐγενίου*, σ. 42, ότι αντέγραφε τα έργα του δασκάλου του Κορυδαλλέως κατά τη διάρκεια της μαθητείας δίπλα του: *αὐτὸς ἦν ὑπηρετῶν οἰκεία χειρὶ τοῖς παρ' ἐκείνου λεγομένοις τε καὶ συγγραφομένοις*.¹ Ωστόσο, δεν είχαν εντοπιστεί χειρόγραφα κορυδαλλικών έργων δικά του, παρά μόνο ιδιόχειρες επιστολές και συγγράμματά του, όπως καταγράφει ο Χ. Καρανάσιος.² Επίσης, δεν σώζονται βιβλιογραφικά σημειώματά του σε κάποιον κώδικα. Παρά την εγγενή αυτή δυσκολία και την προφανή έλλειψη, από τη σύγκριση της γραφής του λογίου με τη γραφή ορισμένων κωδίκων κορυδαλλικού ενδιαφέροντος διαπίστωσα ότι από το χέρι του Ευγένιου έχουν γραφτεί:

α) Η αρχή της εισαγωγικής επιστολής προς τον Σκαρλάτο (*Σύνοψις εἰς*

1. Βλ. την έκδοση του Σ. Λάμπρου, «Αναστασίου Γορδίου Βίος Ευγένιου Ιωαννουλίου του Αιτωλού», *Νέος Ελληνομνήμων* 4 (1907), 27-82.

2. Βλ. το αναλυτικό δημοσίευμα του Χ. Καρανάσιου, «Αυτόγραφα του Ευγένιου Γιαννούλη» στο Κ. Λάμπρας, κ.ά. (επιμ.), *Μνήμη Πηνελόπης Στάθη: Μελέτες Ιστορίας και Φιλολογίας*, Αθήνα 2010, σ. 251-265, ιδίως σ. 252 σημ. 5, όπου αναφέρει ότι ο διευθυντής της Πατριαρχικής Ακαδημίας Σεβαστός Κυμνήτης παρήγγειλε (το 1670) προς τον Ευγένιο την αντιγραφή όλων των έργων του Κορυδαλλέως. Ο Καρανάσιος παραθέτει επίσης φωτογραφίες αυτόγραφων κειμένων του Γιαννούλη. Ο Γιαννούλης ως βιβλιογράφος δεν αναφέρεται από τους Α. Πολίτη – Μ. Πολίτη, «Βιβλιογράφοι 17ου-18ου αιώνας: Συνοπτική καταγραφή», *Δελτίο Ιστορικού και Παλαιογραφικού Αρχείου ΜΙΕΤ*, τ. 6, Αθήνα 1994, σ. 313-645.

Γεωγραφίαν), στον κώδ. Μουσείου Μπενάκη Ταμείου Ανταλλαξίμων 250 (= άλλοτε Αδριανουπόλεως 1164 [129 Στεφανίδης], του 1^{ου} μισού του 17^{ου} αι.), φ. 66^v: Χριστὲ ἄναξ σὺ δέ μοι τελέθεις καὶ τέρμα καὶ ἀρχή. Σκαρλάτω ... μεταδοίης τοῖς. Απόσπασμα διαγραμμένο (Σύν. εἰς Γεωγρ. 5-10).³

Εἰκ. 1. Κώδ. ΜΜπ(ΤΑ) 250, φ. 66^v

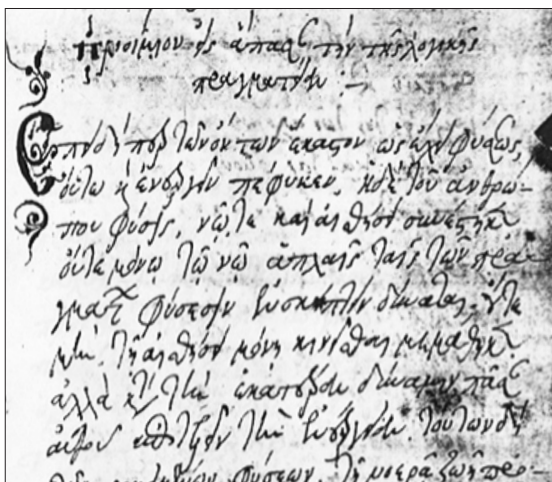
β) Ανωνύμου *Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα*, ὅτι μήτε κανόνες τῶν νόμων μήτε ὁ λογαριασμός θέλει καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ῥωμάνοι, ἀλλὰ κάμνει χρεία νὰ χρειάζεται τὴν ὁμοίαν ἐξουσίαν ὅπου οἱ ἄλλοι ἀρχιεπίσκοποι ἐμεταχειρίζονταν εἰς τὰς ἐπαρχίας τους, στον ἴδιο κώδικα, φ. 66^v-83^r. Αρχή: Δὲν εἶναι ἄλλο τίποτες διὰ τὸ ὁποῖον λέγουσιν οἱ Ῥωμάνοι τέλος: διὰ νὰ ἀξιωθοῦμεν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ χάριτι αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀνάρχου αὐτοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Το ἔργο ἀποδίδεται στον Πίνακα τῶν ἐν τῷδε περιεχομένων (φ. 2^v) ἀπὸ τον κύριο γραφέα του χειρογράφου (έτους 1637) στον Κορυδαλλέα (Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως... εἰς κοινὴν γλῶσσαν διὰ τὸ εὐξύνετον τῶν ζητησάντων), ἔχει ὁμως ἐκδοθεῖ ὑπὸ το ὄνομα του Ναθαναὴλ Χύκα (Λιψία 1869).⁴ Η

3. Βλ. Β. Ι. Τσιότρας, *Η εξηγητική παράδοση της Γεωγραφικῆς ὑφηγήσεως του Κλανδίου Πτολεμαίου. Οι επώνυμοι Σχολιαστές*, Αθήνα, ΜΙΕΤ, 2006, σ. 254-256.

4. Βλ. Α. Τσελίκας, «Χειρόγραφα Δημοτικής Βιβλιοθήκης Λέρου», *Δελτίο Ιστορικού και Παλαιογραφικού Αρχείου ΜΙΕΤ*, τ. 7, Αθήνα 1997, σ. 266-267: το κεί-

περαιτέρω έρευνα καλείται να αποδείξει τίνος συγγραφείως είναι το κείμενο που αντιγράφει ο Γιαννούλης.

γ) Η ελληνική μετάφραση/παράφραση που εκπόνησε ο Κορυδαλλεύς της αριστοτελικής Λογικής του Cesare Cremonini: *Προοίμιον εις άπασαν την της Λογικής πραγματείαν* (αρχή: *Επειδήπερ των όντων έκαστον τέλος: ζών λόγω χρώμενον, και τα λοιπά = κεφ. ια΄*) στον κώδ. Αλεξανδρείας, Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης 478, 164 φ. (των αρχών του 17^{ου} αι.). Πρόκειται για έναν καλλιγραφημένο κώδικα μικρού σχήματος, που παραδίδει μόνο ένα μέρος του κορυδαλλικού έργου, ενώ παραλείπει το δεύτερο μισό του α΄ βιβλίου και ολόκληρο το β΄ βιβλίο των *Αναλυτικών ύστερων* και τους Σοφιστικούς έλέγχους.⁵

Εικ. 2.
Κώδ. ΠΒΑ
478, φ. 2

Ο δεύτερος λόγιος, ο Ιωάννης Κομνηνός, ο μετέπειτα Ιερόθεος μητροπολίτης Δρύστρας, φοίτησε στην Πατριαρχική Ακαδημία (κατά τα 1676-1680) με καθηγητές τον Σεβαστό Κυμινήτη και τον Αντώνιο Σπανδωνή.⁶ Κατά την περίοδο των σπουδών του παρακολούθησε μαθή-

μενο παραδίδεται από τους κώδ. Δημ. Βιβλιοθ. Λέρου 20 (του 1674) και Αθηνών ΜΠΤ 494, ενώ εκδόθηκε από τον Ανδρόνικο Δημητρακόπουλο.

5. Βλ. V. I. Tsiotras, «The Manuscripts of Theophilos Korydallous' Commentaries on Aristotle's Logic», στο E. Riondato – A. Poppi (επιμ.), *Cesare Cremonini: Aspetti del pensiero e scritti, Atti del Convegno di Studio – Padova, 26-27 Febbraio 1999*, Πάδοβα, Accademia Galileiana di Scienze, Lettere ed Arti, 2000, σ. 243.

6. Βλ. το αναλυτικό μελέτημα του Δ. Πάντου, *Ιωάννης-Ιερόθεος Κομνηνός, μητροπολίτης Δρύστρας (1657-1719). Βίος – εκκλησιαστική δράση – συγγραφικό έργο*, Αθήνα 2014.

ματα θεολογίας, φιλοσοφίας και γραμματικής, ενώ ασχολήθηκε και με την αντιγραφή υπομνημάτων του Κορυδαλλέως σε αριστοτελικά έργα, τα οποία ήταν ενταγμένα στο τότε πρόγραμμα σπουδών της σχολής. Έτσι στη Βιβλιοθήκη της Μεγάλης του Γένους Σχολής υπήρχαν δύο κώδικες γραμμένοι από αυτόν στα 1676-1677: α) ο κώδ. ΜΓΣ 7 περιείχε το υπόμνημα στο *Περὶ ψυχῆς* με τον τίτλο *Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ*. Στο φ. 19^ο ο βιβλιογράφος αναγράφει: *Ἐκ τῶν οἰκεία χειρὶ γραφεισῶν βιβλίων Ἰωάννου Κομνηνοῦ, ἀρχοῦ Σεπτεμβρίου γ' και β)* ο κώδ. ΜΓΣ 8 το υπόμνημα στα *Φυσικά* με τον τίτλο *Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιόκησεις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα*. Βιβλιογραφικά σημειώματα υπάρχουν στη σ. 1: *Ἐκ τῶν οἰκεία χειρὶ γραφεισῶν βιβλίων Ἰωάννου Κομνηνοῦ, ἀρχοῦ Σεπτεμβρίου γ' και στη σ. 505: Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων. Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.† Μετεγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.*⁷ Ἡ τύχη αὐτῶν τῶν δύο χειρογράφων εἶναι σήμερα ἀγνωστή.

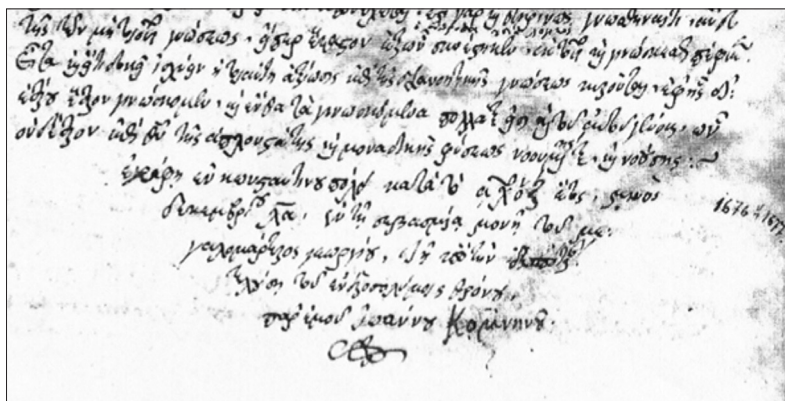
Ωστόσο, τρία καινούργια χειρόγραφα με κορυδαλλικά έργα γραμμένα από το χέρι του νεαροῦ φοιτητῆ της Πατριαρχικῆς Ακαδημίας εντοπίστηκαν χάρι στη φωτογράφιση και ψηφιοποίηση (2011-2014) της Βιβλιοθήκης της Μονῆς Μεγίστων Ταξιαρχῶν Αιγίου (= ΜΤΑ) που πραγματοποιήθηκε ὑπὸ την ἐποπτεία του Πανεπιστημίου Πατρῶν:⁸

α) Ο κώδ. ΜΤΑ 43 (73 φ.) παραδίδει το υπόμνημα στο *Περὶ οὐρανοῦ*. Στο φ. 70^ο, μετὰ το τέλος του κειμένου, σε περιεκτικὸ σημειώμα του ο βιβλιογράφος ἀναφέρει ὅτι ἡ αντιγραφή του παρόντος χφ ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 1677 στην Πατριαρχικὴ Σχολή της Κωνσταντινουπόλης: *Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἀρχοῦ ἔτος, μηνὸς δεκεμβρίου λ', ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῇ ὑπὸ τὴν δεσποτεῖαν τελοῦση τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις θρόνου, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ.*

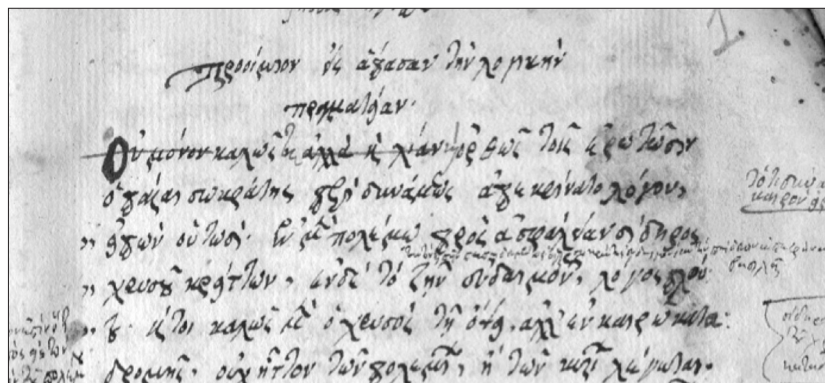
β) κώδ. ΜΤΑ 29 (349 φ.): παραδίδει το εκτενές υπόμνημα του Κορυδαλλέως στην αριστοτελική *Λογική*. Στον κώδικα δεν υπάρχει σημείωμα με το ὄνομα του βιβλιογράφου, παρὰ μόνο ἡ χρονολογία γραμ-

7. Οι περιγραφές των χφ προέρχονται ἀπὸ τον Α. Παπαδόπουλο-Κεραμέα, *Δύο κατάλογοι ἐλληνικῶν κωδίκων ἐν Κωνσταντινουπόλει, της Μεγάλης του Γένους Σχολῆς και του Ζωγραφείου*, Κωνσταντινούπολη 1909, σ. 9-10, βλ. ἐπίσης Πάντος, *Κομνηνός...*, ὁ.π., και Πολίτης – Πολίτη, «Βιβλιογράφοι...», ὁ.π., σ. 472.

8. Την πρωτοβουλία για την ψηφιοποίηση ἀνέλαβε το Εργαστήριο των Θεωρητικῶν Επιστημῶν του ΠΤΔΕ και το Εργαστήριο Παλαιογραφίας του τμήματος Φιλολογίας. Βλ. <http://www.elemedu.upatras.gr/labart/dimitr/index2.html> Ευχαριστῶ θερμὰ τον ἐπίκουρο καθηγητῆ, κ. Ι. Δημητρακόπουλο, για την πρόσκληση να μελετήσω τα κορυδαλλικά χφ της Μονῆς.

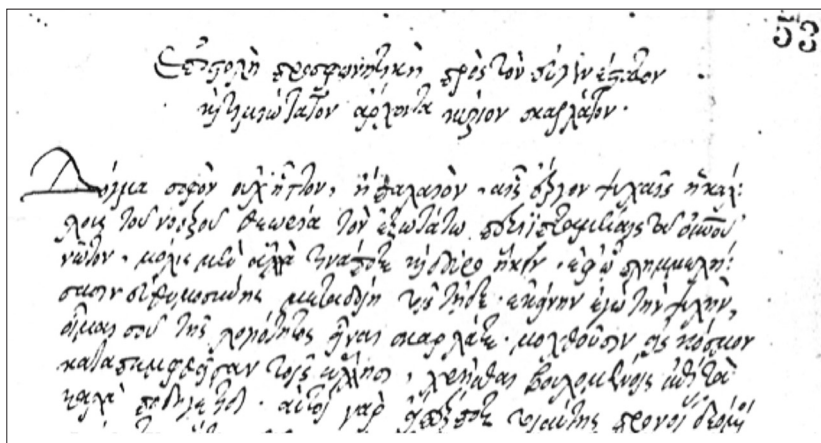
Εικ. 3. Κώδ. MTA 43, φ. 70^v

μένη στο παράφυλλο σταχώσεως του εξωφύλλου: 1673 χρόνων ια τῶν (sic). Από την αντιβολή με τον κώδ. MTA 43 και τη σύγκριση του γραφικού χαρακτήρα των δύο γραφέων διαπίστωσα ότι και ο κώδ. MTA 29 προέρχεται από το χέρι του ίδιου βιβλιογράφου, του Ιωάννη Κομνηνού. Ο κώδ. αυτός κατέληξε κάποτε (μετά το 1691) στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, στην κατοχή του λόγιου ιερομονάχου Μητροφάνη Γρηγορά εκ Δωδώνης (μέσα 17ου-μέσα 18ου αι.), όπως προκύπτει από κτητορικό σημείωμα (φ. 348^r): Ἐκ τῶν τοῦ λογιωτάτου ιεροδιανικόνου Μητροφάνους Γρηγορά... Ἦλθον παρὰ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐπὶ ἔτους ἀρχαί, ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίου ιβ' καθ' ἡμέραν βαν.

Εικ. 4. Κώδ. MTA 29, φ. 2

γ) κώδ. Βιβλιοθήκης Ρουμανικής Ακαδημίας 493 (624): πρόκειται για κώδικα γεωγραφικού, αστρολογικού και φιλοσοφικού περιεχομένου, που παραδίδει τέσσερα έργα του Κορυδαλλέως: α) σ. 53-77: *Σύνοψις εἰς Γεωγραφίαν*, β) σ. 78-81: *Απόκρισις πρὸς τοὺς ζητήσαντας τὴν πρόγνωσιν τοῦ ἁέρος*, γ) σ. 83-94: *Περὶ ἀστρολάβου*, δ) σ. 389-440: *Περὶ οὐρανοῦ* (κολοβό). Το χφ ἔχει κωνσταντινουπολίτικη προέλευση, ὥπως πιστοποιεῖ το κτητορικό σημεῖωμα (σ. 201): *Παρὰ Ζαχαρίου Σχολαρίου Ἀρίστου ἐν Κωνσταντινουπόλει*. Βιβλιογραφικό σημεῖωμα του γραφέα δεν ὑπάρχει, παρὰ μόνο (σ. 148) ἡ χρονολογία αντιγραφῆς *αχοζ'* (1677). Στο παράφυλλο σταχώσεως τῆς ἀρχῆς του χφ εἶναι σημειωμένες ἀπὸ τον ἴδιο γραφέα ἐνθυμήσεις διαφόρων γεγονότων (τῶν ἐτῶν 1621-1672).⁹ Τα τρία πρῶτα κορυδαλλικά ἔργα εἶναι γραμμένα ἀπὸ το χέρι του Κομνηνοῦ, ὥπως προκύπτει ἀπὸ τὴν εξέταση του γραφικοῦ χαρακτήρα, προφανῶς στὴν Κωνσταντινούπολη (1672-1677).

Εικ. 5. Κώδ. BPA 493, σ. 53

Συνοψίζοντας, ἀπὸ τα παραπάνω ἐγίνε φανερό ὅτι ὁ νεαρός Ἰωάννης κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν του στὴν Πατριαρχικὴ Ακαδημία κοντὰ στον Κυμινῆτη (1673-1680) ἀσχολήθηκε συστηματικὰ με τὴν ἀντιγραφὴ καὶ τὴ μελέτῃ τῶν ἔργων του Θεοφίλου Κορυδαλλέως, τα ὁποῖα ἄλλωστε αποτελοῦσαν τὰ κύρια διδακτικὰ εγχειρίδια ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας τῆς εποχῆς. Ἀπὸ τὶς χρονολογικὲς ἀναφορὲς καὶ ἐνδείξεις προκύπτει ὅτι

9. Βλ. Τσιότρας, *Εξηγητική παράδοση...*, ὁ.π., σ. 262-264.

ο Κομνηνός αντέγραψε πρώτα το μακροσκελές υπόμνημα στη *Λογική* (κώδ. ΜΤΑ 29). Την εργασία του την ξεκίνησε το 1673, αλλά στο χφ δεν αναφέρεται ο χρόνος ολοκλήρωσης. Μπορούμε δικαιολογημένα να υποθέσουμε ότι διήρκεσε αρκετούς μήνες η επίπονη αυτή προσπάθεια. Τον Σεπτέμβριο του 1676 ολοκλήρωσε την αντιγραφή των σχολίων στα *Φυσικά* (κώδ. ΜΓΣ 8). Μέσα στον επόμενο χρόνο (1677), τον Σεπτέμβριο αντιγράφει το υπόμνημα στο *Περὶ ψυχῆς* (κώδ. ΜΓΣ 7) και τον Δεκέμβριο το *Περὶ οὐρανοῦ* (κώδ. ΜΤΑ 43). Το ίδιο χρονικό διάστημα (1677) ασχολείται με τα γεωγραφικά και αστρονομικά έργα του Κορυδαλλέως (κώδ. ΒΡΑ 493). Κατά συνέπεια, μετά τον εντοπισμό των τριών ιδιόχειρων κορυδαλλικών χφ μπορούμε να σχηματίσουμε μια πληρέστερη εικόνα της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του πολυπράγμονος αυτού λογίου αλλά και του προγράμματος σπουδών της Πατριαρχικής Ακαδημίας.